

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)
Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Subscription to A.E.A. \$20
(Individual, Club & Federation)
Additional Family Member \$5
Pensioners & Full-time Students
pay a minimum of \$10.

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.
Prezidanto: R. L. HARRY, AC, CBE, 8 Tennyson Crescent, Forrest, A.C.T. 2603
Sekretario: S-ino M. Ellyard, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614
Kasisto: F-ino Brenda Birkett, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614
A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, P.O. Box 230, Matraville, N.S.W., 2036
Korespondaj Kursoj: S-ro J. Moore, 7 Pelican Street, Emu Park, Queensland, 4702

N-ro 213 (293)

MELBOURNE

Marto, 1984

3-A PACIFIKA ESPERANTO-KONGRESO

14-19 julio, 1984, Portland, Oregon, Usono.

Survoje al la 69-a Universala Kongreso venu al Usono kaj partoprenu en la 3-a Pacifika Kongreso, kiu okazos en la bela Universitato de Portland.

● Provizora Programo:

Sabate, 14/7: Interkona Vespero

Dimanĉe 15/7: Ekskursoj

Lunde, 16/7: Solena Malfermo,

Publika Vespero,

Marde, 17/7: Aferkunsidoj, Bankedo

Merkrede, 18/7: Aferkunsidoj.

Jaz-Koncerto

Ĵaŭde, 10/7: Ferma Kunsido

Vendrede, 20/7: Veturi al Vankuvero (Kanado)

● Kosto \$210 (usonaj)—inkluzivos la jenon.

Transporto de la flughaveno
Loĝado de sabato ĝis inkl. merkredo
en dupersona ĉambro.

(unupersona ĉambro \$25 ekstra)
Manĝoj de sabata vespero ĝis inkl.

Ĵaŭda mateno

Kotizo, ekskurso, bankedo

Ekstra pago por transporto al la flughaveno, loĝado post merkreda nokto, manĝoj post la ĵaŭda mateno.

Sendu vian aliĝon al:

Jim Deer

11905 SW Settler Way

Beverton, OR 97005, USA

La aliĝkotizo validas ĝis 15-a de junio.
Poste aldonu 10%

ESPERANTO EXHIBITIONS

Esperanto clubs throughout Australia are invited to borrow a ready-made Esperanto Exhibition. The material is already mounted on cardboard panels, appr. 50 cm wide x 95 cm deep, which

can be packed for despatch by train or bus to anywhere in Australia. Headings are supplied, and a sketch of the suggested layout.

Intending borrowers will be required to arrange a suitable location — in a Public Library or a Shopping Centre —

which has exhibition stands available. Bookings will need to be made at least one month in advance, and to avoid duplication, alternative dates should be supplied.

Further information: Ges-roj Tumman, 124 Croydon Road, Croydon, Vic., 3136 (Phone 723-1879).

NUR DUBE-BONA BIERO *

Iuj, oni diras, naskiĝas grandaj, iuj atingas grandecon, kaj aliaj trude ricevas grandecon. Mi mem evidente apartenas al la tria grupo. Per unu malgranda artikolo en "The Australian Esperantist" mi eksciis ne nur ke mi estas "ĉiel-bona", sed ankaŭ ke mi estas "klera". Ĉu vere!

Ni komencu per la nomo 'Goodall', kiun mi iam havis. Jam antaŭ jaroj mi serĉis en kelkaj libroj pri nomoj kaj informiĝis, ke tiu nomo origine estis 'Goodale', kaj ke bedaŭrinde tiu frua pra-praavo, kiu unue ricevis ĝin, ne estis homo 'ĉielbona', sed simple ulo kiu aŭ faris aŭ vendis bonan elon (almenaŭ laŭ la propra takso). Do, oni akceptu la averton: ne juĝu laŭ ŝajno!

Kaj pri tiu stranga epiteto 'klera'? Flata, sed nepra fantaziado.

Nu, kun evidenta manko de entuziasmo oni decidis aljuĝi al mi la Premion John Buchanan por 1983. (Verŝajne estis nur unu alia kandidato). Oni atentigis min, ke laŭ la regularo mi devas 'ene de unu jaro post la aljuĝo . . . iri eksterlanden por ĉeesti universalan kongreson, aŭ naciakan kongreson . . .'. Jam en Aprilo-Majo 1983 ni vizitis Eŭropon, do certe ne eblas iri ankaŭ al Vankuvero. Mi dubas pri la ebleco starigi internacian kongreson ĉe Rottneŝt ('transmare') en la venonta jarduono, sed prefere ol resendi la monon, kial ne aĉeti librojn por kiuj, cetero, mankas spaco en mia domo? Kaj kompreneble mi volis atentigi pri tio, ke nur bona kaj bela libro-kolekto povas efike informadi pri Esperanto en la Universitato Murdoch.

Antaŭ multaj jaroj tiu sama raportinto nomis m'n kongresa 'heroino' pro tio ke mi preparis ekspozicion de infanaj artaĵoj por AEA-kongreso en Perto. Fakte estis Wre Chandler kiu faris la tre grandan organizon laboron kaj poste pruntis al ni la jam pretajn ekspoziciojn. Tre saĝe mi lastmomente mal-

aperis en kuracejoj kaj lasis al aliaj la ĝene katenan taskon prizorgi la aferon. Sed oni permesis al mi ĉeesti la solenan malfermon de la ekspozicio. Mi ja ne estis tre malsana. Fakte mi bone memoras flegistinojn kiu malŝate rigardis min kaj diris "Bonvolu iri hejmen! Mi volas flegi malsanulojn, ne sanulojn!"

La veraj hero(in)oj, la veraj bonuloj, ne estas tiuj kiuj unufoje en la vivo donacas kelkajn sufiĉe facile akiritajn dolarojn, sed tiuj kiuj senpage (kaj ofte sendanke) fideladas, jaron post jaro en taskoj kiel sekretario, aŭ kasisto, aŭ libro-peranto, aŭ redaktanto, aŭ kurs-vidanto. Mi scias, ĉar ankaŭ mi provis unu-du el tiuj taskoj, sed nur dum mallonga tempo kaj kun tiel prerordinara nekompetento ke (feliĉe) oni eĉ ne volis ke mi daŭrigu.

—RUTH McGRATH.

(* Vidu "A.E." Nov, 1983, paĝo 206: "Aŭstralia Esperantistino gajnis la Premion 'John Buchanan'".)

Ĉu "-uj" aŭ "-j" ?

Ni estas bonŝancaj, ke Zamenhof tiom bone ellaboris sian Esperanton, ke ni hodiaŭ povas uzi ĝin sen grandaj malfacilaĵoj ĉie en la mondo. Eĉ teknikaj problemoj estas pritraktataj.

Kvankam Esperanto estas tre regula, restas unu malregula afero en nia lingvo, pri kiu Zamenhof ne sufiĉe pensis, tio estas la landnomoj. Li ordigis la landnomojn uzante la sufikson "-uj", tiel ke la francoj vivas en la lando kiu enhavas la genton de la francoj, do Francujo Tio validas por kelkaj landoj, sed ne estas aplikebla por ĉiuj.

En 1911 Zamenhof mem konsciigis pri tiu problemoj kaj skribis en lingva respondo, ke ekzistas tri eŭropaj landoj, por kiuj la sufikso "-uj" estas ne tute logika, Aŭstrujo, Belgujo kaj Svisujo. Li rekomendis uzi Aŭstrio, Belgio kaj Svisio. Aŭstrio siatempe enhavis Hungaron kaj partojn de Ĉeĥoslovakio. Tamen, post la unua mondmilito oni devis ŝanĝi al Aŭstrujo, ĉar Hungario kaj Ĉeĥoslovakio, fariĝis memstaraj respublikoj. La UEA-anoj ankoraŭ hodiaŭ uzas Belgujo tute malprave, ĉar en Belgio vivas du gentoj, la Valonoj kaj la Flamoj Svisujo intertempe fariĝis Svislando ĉe UEA. Sed UEA havas pli de tiaj ŝanĝoj parte

nelogikaj. Kvankam Zamenhof rekomendis uzi "Brazilio" por la lando, oni neniam faris tion kaj devis renversi la naturan ordon kaj diras Brazilo por la lando kaj Brazilio por la ĉefurbo. Tiu nelogika uzo de la nomoj supozeble okazis pro la skribmaniero en Brazilio, la urbo nomiĝas Brasília, proponcanta Brazilja kaj en la oficejo de UEA oni supozeble ne sciis tion. Sed foje malguste uzinte oni ne povas konfesi sian nescion kaj daŭrigis la nelogikan uzon.

Kvankam la ĉinoj eldonas la bonan gazeton "El Popola Ĉinio" UEA ankoraŭ parolas pri Ĉinujo, tute malprave, ĉar en Ĉinio ja ekzistas diversaj gentoj, kiuj havas siajn proprajn lingvojn.

En antaŭaj jarlibroj de UEA mi trovis la nomen "Suomio" aldonita al Finnlando. Suomio estas la preferata nomo de la finnoj mem, sed nun oni forlasis tion kaj ree uzas nur "Finnlandon". Grekujo estas ŝanĝita al Greklando, supozeble oni nun ankaŭ devus diri greklandano anstataŭ greko. Hindujo fariĝis Hinda Unio, ĉu oni konsciiĝis, ke en Hindio oni parolas eble centon da diversaj lingvoj, kiuj estas tiom diferencaj ke la angla lingvo por la hindoj estas sama kiel Esperanto por ni? Koreujo fariĝis Korea Respubliko kvankam la koreanoj uzas Koreio, Meksiko nun fariĝis Meksikio, kio lasas la nomon Meksiko por la urbo. Madagaskaro nun estas Malagasa D. R. (supozeble Malagasa Demokratia Respubliko).

Ce SAT la afero aspektas iom pli bone, ĉar la SAT-anoj ŝanĝis "uj" al "i" kaj akiris per tio pli plaĉajn kaj pli internaciajn formojn. Sed ankaŭ ĉe SAT estas kelkaj ŝanĝoj. Sovetio kaj Sovet-Unio ambaŭ estas uzataj.

En 1973 la SAT-kongreso okazis en Kanadio, kaj dum la kongreso okazis parolado, ke oni uzu la nomon Kanado anstataŭ Kanadio, ĉar tio estas la landa nomo. Tiu rezonado ne estas logika, ĉar tiam la francoj povus diri, ke ilia lando estu nomata Franco ĉar la nomo jam estas tiel, la norvegoj povus postuli la nomon Norĝo, la svedoj la nomon Sverigo ktp. Sed SAT ŝanĝis laŭ la deziro de la "kanadoj", nun mi estas devigata diri kanadanoj. Dum UEA uzas Israelo, SAT uzas Izraelio, ne nur la fina o estas alia sed ankaŭ la dua litero kaj mi ne scias, kiuj pravus.

Tamen Zamenhof ne volis ŝanĝi de Svisujo al Svisio ĉar en la permeso de la Akademio. Kvankam la Akademio antaŭ kelkaj jaroj decidis permesi la uzon de "i" por landnomoj. UEA ne ŝanĝis al

tiu pli facila uzo de "i". Kaj la Akademio ja bezonis pli ol kvindek jarojn por oficiale permesi la finajn "i". Se la SAT-anoj ne propravele estus uzintaj tiun finajn, la Akademio eble bezonus aliajn cent jarojn por pripensi. La Akademio ŝajne ĝis nun nur okupiĝis pri jam faritaj ŝanĝoj. Nun ili havas okazon ordigi la uzon de la landnomoj, ĉar post la dua mondmilito diversaj landoj fariĝis memstaraj kaj uzas aliajn ol la kutimajn nomojn. Ni bezonas klarajn instrukciojn de la Akademio kiel formi novajn landnomojn kiuj ne bezonas esti ŝanĝitaj pro cirkonstancoj kiujn ni ankoraŭ ne povas antaŭvidi kaj ankaŭ la malnovaj landnomoj devas alkonformiĝi. Ni havas du eblecojn, unu estas trakti la landnomojn kiel proprajn nomojn, sed tiam la kaoso pligrandiĝus, la alia estas uniformeca formado de landnomoj. Mi preferas la duan. —Volo.

ANALOJ DE 1983 de Rolo

Ĉi tiuj ŝercaj analoj nomiĝas "ŝvarcaj" analoj honore al Raymond Schwartz, la iniciinto de tiaj analoj.

Estas ĉiam malfacile elekti, tuj post la fino de jaro, la ĉefajn, signifoplenajn eventojn. Tamen ŝajnas al mi, ke ni rememoras la jaron 1983, super ĉio, pro la komunikajoj kaj la sportoj. Laŭ ordono de UN oni zorge priatentis la komunikadojn, kaj sen ordono de iu ajn oni praktikis diversajn sportojn.

Ni komencu per la superŝtatoj.

En Usono la Prezidanto, Ronald Reagano denove havis rolon konforme kun **histriono** . . . mi intencis diri en la historio. Li sekvis la konsilon de la Esperanta proverbo, ke eĉ G.I. malgranda, konstante frapante traboras marbordon grenadan! Malsimile al alia granda potenco, kiu eniris malgrandan landon, la Usonanoj ne riskis trovi, post regado, la personojn, kiuj invitis ilin. Ne, la usonanoj marinatis kunportis siajn proprajn gastigantojn! Kontraŭe al la komunikajoj de la ĵurnaloj la celo de la marinitoj en grenadilo ne estis batali kontraŭ la grenadistoj, sed nur ludi vetludon per ĵeto aŭ forĵeto de kubo. Tiu ludo nomiĝas en Usono kranludo. ne ĉar oni ludas ĝin anagramate en parko, sed pro alia kialo. La plej histriona tago estis kiam la Prezidento komunikis, ke la kubo estas el'etita.

Ni menciuj, ke, en aliaj sportoj, la usonanoj ne tre bone sukcesis. Bando de ferocaj aŭstralianoj (mallonge

"aŭsanon") el Perto, organizis dramecan atakon kontraŭ riĉula klubo en Nov-Jorko. Dum la **bonda** ĉefo kaj parto de la **bonduloj** maskeradis en Nov-Haveno kiel pacaĵ velantoj, la aliaj ŝtelis el la Jakta Klubo de Nov-Jorko valoran pekulon, nomitan "La Pekulo de Ameriko". Kiam ili reiris al sia kaŝejo sur la marbordo de Okcident-Aŭstralio, oni akceptis ilin per paperrubandoj el la simboloj de la fakto, ke la piratoj sukcesis ĉefe pro sia bonega **komuna kilo!**

Rilate alian pekulon la supersatanoj ankaŭ ne sukcesis — la pekulon Davis. Tiu pekulo apartenas al la venkinto en teniso. La Usonanoj malsukcesis ĉefe pro la fakto, ke la sveltaĵ svedoj kaj la elstaraj aŭsanon kunvenis en la finalo: denove la aŭsa bando sur sia propra patruja tenisejo en Melbourne, triumfis.

La alia superpotenco ankaŭ ne havis tre sukcesan jaron. La **ursanoj** ankoraŭ ne trovis la personon, kiu invitis ilin eniri Afganistanon! Kaj ankaŭ ili perdis sian ĉefon Andropov-on. Dum multaj "Monatoj" aperis, li tute ne videblis, eĉ en la Urĝa Placo. Pro tio la ĉefa sporto de la diplomatoj en Moskvo dum la dua parto de la jaro estis trovi **vaporon**, do je **povorando**! La mistero estis kial oni ne eldonis komunikajon se Andropovo restis renato.

En Germanio ankaŭ oni havis problemojn rilate perdaton kaj trovadon. La ĵurnalo "VERDA STELO" aĉetis kaj eldonis la perditajn taglibrojn de la Diktatoro Hitler. Poste ĝi trovis, ke oni ne povas perdi librojn, kiuj neniam ekzistis, same kiel oni ne povas fermi kongreson, kiam oni neniam malfermis! Sed tio ne malkuraĝigis la germanajn verdulojn. Ili batalis kaj balotis kaj fine sukcesis gajni kelkajn seĝojn en unu **bunta tago**, por bati kolon, tio estas la **helmintan kolon**.

En Britio la balotado ne rezultigis gravajn ŝanĝojn en la konservativa Taĉmenso. Dum la ĉefministro defendis sian platan formon, la Reĝino pasigis sian tempon ĉefe en Usono kie okazis grandaj inundoj kaj en Hindio, kiel simbola kapo de la komunikumo, aŭ komunikaro. La ŝtatestroj de la komunikaro, komune kun la ĉefministroj, lernis en Hindio novan sporton. Dum la fama "retreto" (kiam oni ne piedbatas denove la vinberojn sed nur ĝuas neformalan semajnon) la ĉefoj iris por ludadi je **Go-o!** Tio estas nombroludo

en kiu rolas 181 nigruloj kaj 180 blankuloj!

En Cipro oni eldonis en Novembro kurtan, aŭ anagramatike turkan, komunikajon. Oni anoncis, ke la nordciproj ekzercis memdecidon, kaj tiel farigis turkoj-ciproj sendependaj. Pro tio la aŭstraliaj policanoj kiuj dum multaj jaroj ĝuis libertempojn en Cipro en la Klubo Mediteranea, kaj okaze kun bluaj kaskoj gardis la barelojn, perdis la ŝancon lerni kio okazas kiam greko renkontas grekon. Antaŭ nur kelkaj jaroj la celo de la grekoj pri cipro estis ke ĝi farigu **inoza**, sed post kelkaj jaroj evidentigis, ke **inozo** ne estas bona politiko.

En Libano la Israelanoj serĉis ombron sub la cedroj, sed ili sukcesis nur ŝuĉi la cedratojn kaj intermiksi kun la siringoj. La Usonanoj, francoj kaj italoj ankaŭ serĉis liberan amon per la cedroj sed trovis nur drozeron kaj falangojn. En Libano la ĉefa sporto por ĉiuj estis la POLOO. Post streĉaj bataloj la palestina teamo suferis **aran faton**, kaj devis eliri el la tripolao konkurso!

(Daŭrigota.)

K O R E K T O

En la kongresa raporto okazis eraro en la kompostajo. Jen la korekta teksto:

S.A.T. Nur tre malmultaj ĉeestis tiun kunvenon. S.A.T.-Peranto Volo Gueltling klarigis la celon de S.A.T. kaj petis membrojn pagi la kotizon. Se vi ne povis ĉeesti la kunvenon, bonvole sendu la kotizon al Volo Gueltling, 9/45 Alt Street, Ashfield, NSW, 2131. La jara kotizo estas \$23.00 (membrecio kun gazeto "Sennaciulo"). Se vi deziras ricevi ankaŭ la "Sennaciecan Revuon", bv. aldoni \$4.50.

Kunsido de Veteranoj okazis dum la Kanbera kongreso. Ĉeestis 11 personoj, Kelkaj veteranoj ne povis ĉeesti ĉar okazis samtempe kunsidoj de SAT kaj PAPIE. Ni sendis salutojn al D-ro Caldera kaj Norman Collier, la Dojnon kaj Vic-Dojnon de Esperanto en Aŭstralio.

Ni diskutis kiamaniere la veteranoj povos helpi la Movadon en nia lando, kaj decidis: 1-e. Ĉiam porti la Verdajn Stelojn; 2-e: propagandi kie kaj kiam ajn; 3-e: aktivigi kiel eble en la kluboj kaj societoj.

Nia rezolucio: "Esperanto estas nia

heredaĵo, ni transdonu ĝin al niaj heredantoj kiel vivantan lingvon."

— Wre. CHANDLER.

● **PERTH.** En la Jarkunveno (7-12-84) la jena estraro elektigis: prezidanto: Rene Smeets; vic-prezidanto, Vera Payne; sekretario-redaktoro, Chris Dean; kasisto, Owen Loneragan; informado, Idyss Einihovici; biblioteko, Dolly Dean.

Ni festis la Zamenhofan Tagon je 15/12 en la mem-serva restoracio de Nedlands College of Advanced Education. Malgraŭ varmega vetero ĉeestis 56 esperantistoj kaj gastoj, inter kiuj estis vizitanto Sino Ludmila Deskalova el Bulgario, kaj Sino Renata Stepien, nun loĝanta en Esperanto Way, kiu antaŭ ol migri Aŭstralien instruis Esperanton en la Universitato de Bydgoszcz, Pollando. Festparoladis Vera Payne, omaĝe al Zamenhof. Por ne-esperantistaj ĉeestantoj Jacquie Walker prezentis anglalingve informan paroladeton. Interalie okazis teatraĵeto, aŭkcio - kaj honorigo. Pro elstaraj kaj longtempaj servoj al la Ligo kaj al la idealoj de Esperanto rezidanto Rene Smeets prezentis atenton pri Dumviva Aneco al la sindonemaj geedzoj Chris kaj Dolly Dean. La honorigo bele surprizis la ricevintojn. Ĉiuj aliaj fervore ovacis.

Nur kelkajn tagojn post tiu ĝuinda evento, estis granda ŝoko sciigi pri la subita morto de la ĉambon humora kaj amika Sro Gino Gobba kiu, kiel kutime, bele muzikis por ni per sia akordeono dum la Festo kaj ŝajnis tute bona.

Ĉeestis 18 personoj en la kunveno 8-2-84 Jack Hawks mallonge raportis pri la kongreso en Canberra kaj la prezidanto invitis sugestojn pri la venonta kongreso en Perth. Oni ankaŭ diskutis programojn por klubkunvenoj. Vera Payne verve — kaj sukcese! — pledis por individuaj aliĝoj al AEA.

Denove estis 18 personoj en la kunveno 22/2. Sed ne tute la samaj! Okazis la konstantaj eroj — vigligaj demandoj de Jack Hawks kaj novaĵoj el la E-gazetaro de Dro Einihovici. Sino Eini-

hovici prelegetis pri esperantista vizito al Ĉino al kiu ŝi partoprenis. Jack Hawks montris diapozitivojn pri Canberra kaj Manly. Vera Payne raportis pri sukcesa komencigo de trijara E-kurso por instruistoj kaj aliaj kiun ŝi gvidas ĉe Mount Lawley College of Advanced Education. Bedaŭrinde la vespera kurso ĉe Subiaco nuliĝis pro nesufiĉa subteno, tamen Rene Smeets instruas kelkajn aligintojn en sia hejmo.

Elstaran eron prezentis Chris Dean en la kunveno 14/3. Temis pri la nun forvelkinta planlingvo Ido kaj li ilustris ĝin per interesa serio da poŝtkartoj skribitaj en tiu lingvo, kiun ricevis sinjoro en Kalgoorlie. La nun maljuna filo de la ricevinto de la kartoj donacis ilin al la Ligo.

Lastatempe en la ĵurnalo "The West Australian" aperis kelkaj informoj pri Esperanto. En decembro pasintjare estis raporto, kun granda foto, pri Esperanto Way. Poste estis raporteto pri la sukceso en la kongresa dramo-konkurso. Sekvis artikolo pri la kurso ĉe Mount Lawley, kaj estis tre bona letero de akademiano Donald Broadribb.

Kun granda bedaŭro ni raportas pri lastatempa malsaneco de Chris kaj Dolly Dean. Post operacio Christ grade plifortiĝas, sed Dolly ankoraŭ grave malsanas.

—R.McG.

● **ADELAJDO:** Nia Zamenhof-Festo okazis je 10-a dec., 1983. Partoprenis 22 personoj, kiuj manĝis, trinkis kaj kantadis. Mavis Elliott kaj Peter Ellyard deklamis poemojn. Audrey, Peter kaj mi partoprenis en skeĉoj. George Clarke tre bone agis kiel aŭkciano kaj vendis multajn malnovajn librojn kaj gazetojn kaj bonvena monsumo eniris la kason de nia societo. Neill Hart gvidis la komunan kantadon. Entute bonega vespero, kiun ĉiuj ĝuis.

La ĝenerala kunveno okazis je 6-a de marto, 1984. Bob Felby raportis pri la jaro 1983. Ĉeestantoj decidis donaci \$25 al la Nacia E-Biblioteko en Kanbero. memore al Sam Ellyard. Ni decidis, ke kotizoj restu kiel antaŭe, t.e. \$10 kaj \$5 por familianoj kaj senlaboruloj. Lloyd Noble, nia nova membro, proponis presin bultenon "Tamen Plu". Tio ŝparus al ni multe da mono.

Elektiĝis la jena estraro: Prez: George Clarke, Kasisto: Beryl Randles, asistanto Neill Hart, Sekretario kaj Bibliotekisto:

Bob Felby, Libroperanto; Audrey Felby.
—BOB FELBY.

● **LAUNCESTON, TAS.:** London, la 27-an de februaro okazis Esperantista festo por adiaŭi Zenon Pasieczny, kiu translokiĝas al Bowen sur la "Whitsunday"—marbordo de Kvinslando. Zenon estas juna ĵurnalisto, kiu laboris dum 2-3 jaroj ĉe la tagĵurnalo "Mercury" en Tasmanio. Nur antaŭ nelonge Zenon amikiĝis kun la Launcestona Esperanto-Grupo, sed li rapide helpis kaj skribis artikolon en la "Mercury" bone menciante pri Esperanto.

Ĉe Bowen Zenon estos raportisto ĉe "The Northern Leader". Ŝajnas, ke estas bona oportuno por tiaj Esperantistoj havi bonan kaj valoran amikon, kiu helpas propagandi nian lingvon.

—MAC LE FEVRE.

● **MELBURN:** Kvardek du esperantistoj kaj amikoj (lastjare 35) partoprenis en la Zamenhof-Festo, kiu okazis je sabato, 10-a de decembro, 1983, en la halo de la skoltinoj. S-ino kaj F-ino Sanders komencis la programon per piano-duetoj. La prezentisto de la vespero estis S-ino Fay Koppel, kiu memorigis la ĉeestantojn pri la mortintoj de 1983: S-roj Robert Reed, N. Butkunas, L. Toth kaj Ilja Grahovac, iama Melburna membro, kiu mortis en Sidnejo.

F-ino Isabel Gale bele ludis la ŝtlofonon, la Waverley-grupo prezentis kantojn kaj membroj de la Oakleigh-grupo legis kelkajn rakontojn kaj skeĉojn. La Malvern-grupo ludis skeĉon "Mi fariĝis ordemulo".

Detalan "Revuon 1983" donis Gerald Tumman kaj la fest-paroladon faris S-ro Herbert Koppel, kiu parolis pri la "Helpantoj de Zamenhof".

Bonvena gasto ĉe nia kunveno de 6-a de februaro, 1984, estis D-ro Piero Bracchi el Livorno (Italio), kiu venis al Melburno por viziti parencojn. La parolanto de la vespero estis Harry Beechey, kiu parolis "Plue pri la Vitaminoj". Semajnon poste membroj rakontis pri siaj ferioj.

La Jarkunveno okazis je 20-a de februaro. Nur 4 membroj ĉeestis. La kasisto (Errol Chick) raportis bonvenan pluson por 1983 de \$112.68 (\$37 pli ol en

1982). La sekretario (Herbert Koppel) raportis, ke en 1983 la societo havis 32 membrojn 3 lernantojn (1982: 32 membrojn). La estraro por 1984 estas: Prez: S. Kanaĉki; Vic-Prez: Harry Beechey; Sekretario: Herbert Koppel; Kasisto: Errol Chick; Bibliotekisto: Fay Koppel; Kaskontrolisto: Ken Linton.

Okaze de la amuzvespero je 27-a de februaro, S-ro S. Kanaĉki montris dia-pozitivajn kaj parolis pri la Kanbera Kongreso.

● **KANBERO:** La jarkunveno, 6-an de februaro, elektis la sekvantajn oficistojn por 1984: Prezidanto: Ralph Harry; Sekretario: Marj. Ellyard; Kasisto/Bibliotekisto: Katherine Lewis; Vic-Prezidanto: Patti Anson, Brenda Birkett. La Klubo decidis daŭrigi sian kontakton kun la Aŭstralia Instituto de Internaciaj Aferoj kaj kunvenas ĉiun lundon (marton post publikaĵ ferioj) je la 7.30-a p.t.m.

● **MANLY:** La 23-an de januaro klubanoj ĉeestis la Jarkunvenon en la hejmo de Marjorie Duncan. Elektigis Robby Robertson kiel Prezidanto, Frank Preacher kaj Eunice Graham, vic-prezidantoj, Betty Cleminson, sekretario, Frank Mangan, kasisto kaj Helen Stone, libroagento.

La 7-an de februaro komenciĝis la unua trimestro en la Eduka Centro. Marjorie instruas la komencantojn.

, —EUNICE GRAHAM.

● **SIDNEJO:** Jen la nova estraro de la Sidneja E-Societo: Prezidanto sekretario kaj AEA-Raportisto: M. Chaldecott; Vic-Prezidantoj: Sylvia Burkitt, David Gould; Kasisto: David Gould; Bibliotekisto: James Harwood; Kaskontrolistoj: Mavis kaj Tom Elliott.

Ĉe la "Wesley Central Mission" novaj klasoj komenciĝis la 5-an de februaro; gvidantoj estas Myrtle Straker (4-7 komencantoj); Sylvia Burkitt (4-5 progresantoj). Robbie Robertson kaj Marjorie Duncan estras la plej altgradajn grupojn.

Je 20-a de februaro Volo Gueltling parolis pri KURIOZAJOJ — tre kurioza estas la fakto, ke li nun vivas; dum li estis juna multfoje necesis ke ĵu savu lin — ĉefe la patrino — sed ŝajnas ankaŭ ke li havis sian propran "anĝelon", kiu prizorgis lin.

Semajnon poste la programo estis "Kunportu 3 bildojn". James Harwood montris bildojn de tri veturiloj, kiuj gravas por li; unu estis biciklo, kiu kostis £15 kaj, se oni kalkulas tiun sumon kontraŭ la semajna salajro, kaj la nuntempa salajro, la kosto estus pli ol £1000. Inter la diapozitivaj de Volo Gueltling estis birdo tiel stranga, ke ni dubis ĉu ĝi estis vera. La Marabuo staris sola en la Hamburga bestĝardeno. Margaret Chaldecott havis kutiman mikspoton da diapozitivaj, inter ili estis vidaĵo trans rivero je sunsubiro kaj samloke sunleviĝo.

Je 5-a de marto ni laboris pri diversaj libroj kaj ĵurnaloj ricevataj por nia biblioteko. Semajnon poste ni ludis Mozaikon kaj decidis, ke estus pli bone forĵeti la tablon kaj ludi sur la planko.

—M. CHALDECOTT.

● **BRISBANO:** La Societo kunvenis la 31-an de januaro por diskuti kaj aranĝi aferojn dum 1984. Samtempe la Prez. Ray Ross raportis pri la plensukcesa kongreso en Kanbero kaj pri kontentiga progreso rilate la Universalan Kongreson en 1988. La 6-an de februaro kvar klasoj komenciĝis jene: Literatura Grupo (gvidas Trevor Steele); Diskut-Grupo (Tom O'Grady); Post-Komencanta Grupo (Annie Spencer); Komencantoj (Ray Ross).

La Konversacia Rondo denove okazas, vice en la hejmoj de anoj kaj estis plezuro bonvenigi Jennifer kaj Jim Dimo, kiuj intencas viziti Brisbanon ĉiun duan semajnfino.

Kvinslandanoj ege bedaŭras la perdon de amiko, Sam Ellyard, samtempe gratulas al la nemultaj anoj de la Kanbera Grupo, kiuj tiel multe laboris por la plensukcesa AEA-Kongreso en 1984; kaj al la anoj de Manly pro la sukcesega Post-Kongreso en tiu bela loko.

—RAY ROSS.

● **ST. LUCIA:** La grupo kunvenas ĉiun merkredon en la hejmo de Winsome Greenhalgh. La membroj jam aranĝis la venontan Konferencon de la Kvinslanda Federacio je 31-a de marto kaj 1-a de aprilo.

● **TOOWOOMBA:** Membroj starigis budon ĉe la "Hobbies & Crafts Exhibition" (17-19 feb.) en la Toowoomba Ekspoziciejo. La Konversacia Rondo

kunvenas en la hejmo de Jean Lehane ĉiun unuan lundon en la monato, la monata kunveno okazas ĉiun trian lundon kaj la legada rondo kunvenas ĉiun kvaran lundon.

EL LA FEDERACIO

● **VIKTORIO:** La 13-a Ĝenerala Kunveno de la Federacio okazis en la Esperanto-Domo en Richmond je 3-a de februaro. Dek kvar membroj el 4 Melburnaj E-Societoj ĉeestis. La kasisto (Eva Trainor) raportis, ke la Federacio havis en 1983 pluson de \$179.99. En la Fiksdato Deponkonto estas \$651 (inkluzive de \$151 de la Fonduso por la Centjara Jubileo).

Elektiĝis la jena estraro: Prezidanto: David Rockell; Vic-Prez: Jack Fallu; Sekretario: Ivy Fallu; Kasisto: Eva Trainor; Redaktoro: Herbert Koppel; Publikaj rilatoj kaj UNO-reprezentanto: Gerald Tuman.

Letero al la Redakcio

Mi gratulas pro bonega kongresa numero de "Aŭstralia Esperantisto". Kiel ne-partopreninto mi tre ĝojis ricevi tiel abundajn informojn. —R.McG.

"BONA ESPERO", organo de Sud-Afrika E-Asocio, invitas esperantistojn ensendi diversajn artikolojn por publikigo. Artikoloj estu proks. duon-ĝis unupaĝaj. Adreso: "Bona Espero", P.O.B. 12271, Centrahil, Port Elizabeth, 6006, South Africa.

SAM ELLYARD — MEMORAĴO

La Esperanto-Klubo de Manly, kaj partoprenintoj en la postkongresa Renkontiĝo kolektis \$100 por starigi memoraron al Sam Ellyard. La Kanbera E-Klubo aldonos almenaŭ \$50 al tiu sumo.

Oni sugestis, ke taŭga memoraro estus librobreto aŭ ŝranko en la Nacia Biblioteko de A.E.A., pri kies meblaro Sam ŝindoneme laboris. La Biblioteko bezonas ŝlosleblan ŝrankon/bretaron por gardi kaj ekspozicii la valorajn malnovajn librojn kaj binditajn gazet-kompletojn. Oni povus surmeti gravuritan latunan aŭ arĝentan plaketon.

La Estraro aprobis tiun planon kaj invitas membrojn, kiuj deziras kontribui,

sendi sian donacon al la kasisto, Brenda Birkett, P.O. Box 48, Jamison Centre, Canberra, 2614.

NOV-ZELANDA KONGRESO

La 49-a Kongreso de la Nov-Zelanda Esperanto-Asocio okazis inter la 6-a kaj 10-a de januaro, 1984 en Auckland. Malfeliĉe ĉeestis nur 32 personoj. La kongreson malfermis S-ro Davis Lange, estro de la Laborista Partio. Li diris, ke li ĝojas, ke ekzistas idealistoj, kiuj predikas racian solvon de la lingva problemo.

Kiel Prezidanton oni re-elektis la ankaŭ en Aŭstralio konatan D-ron Don Rogers. Vic-Prezidanto denove estas Ralph Dearnley, Sekretario F. Adams kaj Kasisto Mary Richardson.

Pri la Librofako okazis diskuto. La ĝisnuna prizorganto, Majoro Petersen malsanas kaj transdonis en 1983 la taskon al S-ro Roy Curtis. Sed tiu ne deziras daŭrigi la laboron. Oni sugestis, ke S-ino Colleen Larsen (iama lbroperanto preta malfermi ĝeneralan libro-vendejon kaj havos spacon por Esperanto-libroj. La estraro konsideros tiun proponon baldaŭ. Majoro Petersen estis elektita kiel Honora Dumviva Membro, pro sia multjara servo kiel sekretario, redaktoro kaj libro-peranto.

La jubilea 50-a kongreso okazos en januaro 1985 probable en Wellington.

MEDITERANEA DIETO: Oliva oleo, farunajoj kaj legumenoj, la klasikaj elementoj de la mediteranea manĝostilo, estis dum kelkaj jaroj la "medikamentoj" de milo da finnoj, 48-ĝis 52-jaraj, kiuj serioze riskis infarkton. La traktado, daŭrinta 6 jarojn, donis "bonegajn rezultojn", kun malpliigo je 50% de la mortado kompare kun la paralela kontrolgrupo, kiu praktikis la kutiman finnan dieton, riĉan je butero, viando, animalaj grasoj. Pri la eksperimento, okazinta en du finlandaj hospitaloj, parolis en Romo Profeso Lennart Hansson de la sveda Universitato de Gotenburgo, en la kadro de internacia seminario pri hipertensio kaj koronariaj malsanoj.

(A. De Salvo en la Esperanto-Emisio de Radio Roma).

SANAJ DENTOJ: Havis sanajn dentojn niaj praaŭoj de antaŭ tri mil jaroj. Dum ĵusa elfosa kampanjo ĉe tomboj apud Kaltaĝirano (Sicilio), oni trovis, interne de kelkaj tomboj riĉaj je objektoj de antaŭ tri mil jaroj, multajn dentojn senkariajn de plenkreskuloj. La analizo de tiuj dentoj — unuafoja en Italio — estis prizorgita de du esploristoj de la Universitato de Katano, kiuj utiligis, kiel referencan specimennon, la emajlon de nekariigintaj dentoj elŝiritaj, ĉe la sama Universitato, al pacientoj malsanaj je "forpuŝa gengivito". La diversaj elementoj ĉeestaj en tiuj specimenaĵoj dentoj estis evidencigitaj de tiucela rivelaparato funkcianta per ikso-radioj, kaj la unuopaj kvantoj estis mezuritaj per elektrostatika akcelilo. El la esploroj montriĝis, ke ni havas la saman dentemajlon de niaj prauloj de antaŭ tri mil jaroj, kaj ke la plioftigo de dentoputrigo en la lastaj jarcentoj ŝuldiĝas al eksteraj kaŭzoj, precipe al la modifoj en la nutraj kutimoj: hodiaŭ oni manĝas nutraĵojn tro rafinitajn kaj kun tro da sukero.

(A. De Salvo en la Esperanto-Emisio de Radio Roma)

La edzo al la edzino:

—Tralegu ĉi tiun artikolon pri la fiŝoj, Anna, kaj vi lernos, kiel oni povas silenti.

—Bone, sed unue lernu vi ĉiam trinki nur akvon! (Bud. Inf.)

—Bonvolu doni al mi vitaminojn por la infano.

—Ĉu "A", "B" aŭ "C", demandas apotekisto,

—Tute egale, ĝi ankoraŭ ne sciopavas legi. (Bud. Inf.)

Bela kaj eleganta fraŭlino rakontas al amikino:

—"Ho, kia teruro? Pasintnokte mi sonĝis, ke mi iris surstrate tute nuda kun tre granda florumita ĉapelo surkape".

—"Verdire terure! Ĉar ĉi-jare neniu portas tiajn ĉapelojn".